

G E H E I MGROEIENDE TEGENSTELLINGEN IN HET INTERNATIONALE DACHAU-COMITÉ

Op 24 en 25 juni 1961 vonden in Dachau de herdenkingsplechtigheden plaats, die jaarlijks worden georganiseerd door het Internationale Dachau Comité (IDC) ter nagedachtenis van de slachtoffers van het voormalige concentratiekamp. Het IDC is opgericht door, c.q. met behulp van de Fédération Internationale des Résistants (FIR), een communistische mantelorganisatie, die momenteel tot taak heeft de verzetsstrijders uit de Tweede Wereldoorlog te verenigen in propagandistische acties tegen de West-Duitse herbewapening. Als zodanig is het IDC een communistisch instrument, waarin echter ook wel andersdenkenden zitting hebben, zodat de aanhangers van Moskou niet altijd hun zin krijgen.

Oorspronkelijk lag het in de bedoeling tijdens de juni-herdenking 1961 tevens een grootse "ontmoeting" te doen plaatsvinden van oud-Dachauers en de jeugd van deze tijd. Uiteraard had het IDC daarvoor de medewerking gevraagd en gekregen van de communistische jeugdorganisaties, doch blijkbaar heeft men ook in enige Beierse jeugdverenigingen (met name in de overkoepelende Bayerische Jugend Ring) aanvankelijk aan deze suggestie welwillend het oor geleend. Ontactisch optreden van de kant van de communisten, onderstreept door enige waarschuwingen in de Duitse pers tegen deze "communistische manifestatie", heeft ertoe geleid, dat de Beierse organisaties hun toezegging hebben ingetrokken: de "ontmoeting" werd voor onbepaalde tijd uitgesteld. Desondanks zetten de communisten hun pogingen tot mobilisatie van de jeugd onverminderd voort. Ter deelneming aan de herdenking vertrok een jongeren-delegatie, samengesteld door het communistische Algemeen Nederlands Jeugd Verbond (ANJV).

De organisatoren van de Dachau-bijeenkomsten hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog enige organisatorische zaken af te handelen. Daartoe kwam het IDC in vergadering bijeen in een hotel in München. Er waren ook enige Nederlanders, t.w. twee bestuursleden van het bona-fide Nederlandse Dachau Comité - N. ROST en G. PAARDEHAAR - alsmede een tweetal vertegenwoordigers van de communistische Nederlandse Vriendenkring Dachau. De Nederlandse organisaties staan vijandig tegenover elkaar. Zij traden, zij het met enige dagen verschil, allebei in juni 1961 in de openbaarheid. Het CPN-blad "De Waarheid" reageerde zeer fel

G E H E I M - 2 -

G E H E I M

op de bekendmakingen van het Nederlandse Dachau Comité. Het blad sprak van "verwoede anti-communisten en splijters van de verzetsorganisaties", van "kampioenen van de Duitse herbewapening" en "lieden, op wier gedrag gedurende de bezetting wel het een en ander viel aan te merken". Het moet voor de CPN-leiding een onaangename verrassing zijn geweest, dat niettemin het Nederlandse Dachau Comité als lid van het IDC werd toegelaten, zij het dan ook, dat daarvoor wel wat overredingskracht nodig is geweest. Kennelijk wisten de Nederlandse communisten met hun "Vriendenkring Dachau" (die inderhaast was opgezet i.v.m. de juni-herdenking en zonder enige werkelijke steun uit kringen van oud-politieke gevangenen bleef) wat dit betreft achter het net.

In de bijeenkomst van het Internationale Dachau Comité in München moet ook heftig gedebatteerd zijn over de kwestie van deelname der jongeren. De Bayerische Jugend Ring had reeds bij het vooroverleg begrijpelijke bezwaren aangevoerd tegen de door de communisten gewenste uitnodiging van de Freie Deutsche Jugend, die in West-Duitsland verboden is. Zo scherp stonden hier de communisten en de niet-communisten tegenover elkaar dat de bona-fide voorzitter van het IDC, de Fransman dr. A. MARSAULT, de vergadering verliet met de mededeling, dat hij niet langer als voorzitter van de organisatie wilde optreden. De vergadering eindigde kort daarna in verwarring.

Commentaar: Het conflict in het IDC vloeit voort uit het feit, dat de communistische groep daarin een geheel ander doel nastreeft dan de niet-communisten. Waar het deze laatsten voornamelijk gaat om het behoud van de vriendschapsbanden tussen de oud-gevangenen en de jaarlijkse, internationale herdenking der doden, trachten de communisten van het IDC een politieke strijdorganisatie te maken ter ondersteuning van hun verzet tegen de West-Duitse herbewapening. Zij gaan daarbij kennelijk openlijk hun gang en doen wat zij daarvoor nuttig achten, zonder rekening te houden met de bezwaren en de wensen van hun niet-communistische medeleden in het Internationale Dachau Comité.

20 juli 1961

G E H E I M